

ρεθείς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐψηφίσθη πατριάρχης. Ἐποίμανε τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη δέκα, ἀναμιχθεὶς εἰς τὰς πολιτικὰς ἀκαταστασίας καὶ τὰς ῥαδιουργίας τοῦ τότε καιροῦ, διὰ δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Ἀνδρόνικου τοῦ Παλαιολόγου περιορισθεὶς ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων τῷ 1327, ἀφ' ἧς ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῇ 24 μαΐου 1328 εἰσελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ νεώτερος Ἀνδρόνικος, καὶ ἐπανήγαγεν ἐφ' ἔππου μετὰ τιμῶν εἰς τὸ πατριαρχεῖον. Ἀπέθανε κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1333⁶¹⁶.

Ἐπ' αὐτοῦ ἐξεδηλώθη τάσις τις πρὸς προσέγγισιν τῶν ἐκκλησιῶν ἀρμενικῆς καὶ τῆς ἡμετέρας, ἀπεστάλη δὲ καὶ πρεσβεία πρὸς παρασκευὴν συνεννοήσεώς τινος, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ αὐτοκράτορος Γαβριὴλ Καλλιχρηνίτου, τοῦ ἱερομονάχου Γαβριὴλ καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρμενίων, κομίζουσα γράμματα τοῦ Ἡσαΐου πρὸς τε τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας καὶ τὸν ἐκεῖ αὐτοκράτορα⁶¹⁷.

Κατὰ δεκέμβριον τοῦ 1320 ἀνεγνώρισεν ὁ Ἡσαΐας τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος προβιβασμὸν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Βρούσεως εἰς μητρόπολιν· κατ' ἀπρίλιον δὲ τοῦ 1329 τὸν εἰς μητρόπολιν προβιβασμὸν τῆς ἐπισκοπῆς Ζιχωνῶν, ἣν ἀπέσπασεν Ἀνδρόνικος ὁ νεώτερος ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Σεβέρων, δοὺς αὐτῇ πρὸς ἀποζημίωσιν τὴν τέως τῇ μητροπόλει Φιλίππων ὑποκειμένην ἐπισκοπὴν Νικοπόλεως. Γνωσταὶ εἰσιν ἕτεραι τέσσαρες τοῦ πατριάρχου Ἡσαΐου πράξεις· ἡ πρώτη ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐν Μιτυλήνῃ μονὰς Ὁσίων Πατέρων, ἀγίου Ἀνδρέου τῆς Γλίστρας, ἀγίου Μηναῦ τῶν κάτω Πτωμαίων καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ Ἀκρονησιώ-

616. Ἐφραίμους· στιχ. 10388—10392. Ἐνταῦθα λήγει ὁ διὰ στίχων κατάλογος τοῦ Ἐφραίμου, οὗ μετὰ λύπης ἀποχωρίζομεθα. Κατακουζηνός· Γρηγοῦρας· Φραντζῆς.

617. Acta A', 147, 149.

